

Femme devant le miroir, Edgar Degas, 1834-1917.

Mérite de femmes

Des miroirs pour Dieu

Les miroirs peuvent être associés au paraître, à l'apparence, des valeurs que la religion considère comme relatives, voire mensongères. On se souvient de la formule de Salomon à la fin de son livre des Proverbes : « Vanité que la beauté ».

Et pourtant dans ce midrash, la séduction, le paraître vont se frayer une place de choix dans le service divin. Une manière de poser un regard relatif sur chaque réalité, en pensant aux intentions qui les sous-tendent.

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת פקודי סימן ט

כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה לעשות את המשכן עמדו כל ישראל ונתנדבו מי שהביא כסף ומי שהביא זהב או נחשת ואבני שוהם ואבני מלואים הביאו בזריזות הכל, אמרו הנשים מה יש לנו ליתן בנדבת המשכן, עמדו והביאו את המראות והלכו להן אצל משה, כשראה משה אותן המראות זעף בהן, אמר להם לישראל טולו מקלות ושברו שוקיהן של אלו, המראות למה הן צריכין, א"ל הקב"ה למשה משה על אלו אתה מבזה, המראות האלו הן העמידו כל הצבאות הללו במצרים טול מהן ועשה מהן כיוור נחשת וכנו לכהנים שממנו יהיו מתקדשין הכהנים, שנאמר ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראות הצובאות אשר צבאו באותן המראות שהעמידו את כל הצבאות האלה מהו היו בנות ישראל עושות יורדות לשאוב מים מן היאור והקב"ה היה מזמין להם דגים קטנים בתוך כדיהן והן מוכרות ומבשלות מהן ולוקחות מהן יין והולכות לשדה ומאכילות את בעליהן שם שנא' (שמות א) בכל עבודה בשדה, משהיו אוכלין ושותין נוטלות המראות ומביטות בהן עם בעליהן זאת אומרת אני נאה ממך וזה אומר אני נאה ממך ומתוך כך היו מרגילין עצמן לידי תאוה ופרין ורבין והקב"ה פוקדן לאלתר,

Midrash Tanhuma, Pikoudé 9

Les filles d'Israël avaient des miroirs où elles se regardaient quand elles se faisaient belles. Or, elles n'ont pas hésité à les céder pour l'offrande du Tabernacle. Moïse répugnait à les accepter parce que leur objet était de satisfaire la luxure. Le Saint Béni soit-Il a dit alors : "Accepte-les car ils me sont plus chers que tout, c'est grâce à eux que les femmes ont donné le jour à une nombreuse progéniture (*tseva'ot*) en Égypte." En effet, quand leurs époux étaient épuisés par leur dur labeur, elles allaient leur apporter nourriture et boisson, les sustentaient, puis dressaient leurs miroirs. Chacune, s'y contemplant avec son mari, avait de tendres paroles, lui disant : "Je suis plus belle que toi !" Elles éveillaient ainsi l'émoi de leur époux et tombaient enceintes ainsi qu'il est dit : « Sous le pommier, je t'ai éveillé » (Cantique 8,5)

Source : Traduction de Rivon Krygier.